

Το φύλλον του «Μπουκετού» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δεκ. 3. Η αθηναϊκής υπεριτυπίας των παρά τών υποτραπεζίων έπιαγρεύεται. Ήπαρκαλούμενης δέσμην τους άγνωτών μας βασινώτας δοσάκης υπότοπος είς την άπιληψή των τοιούτων τι. νά μάς το άναφέρουν άμεσας.

(Έκ της Διεύθυνσεως)

«Η ώρα των άγνωστών μας άποτελεσμένη συνεργασία και μη συνοδευνομένη όπλο δικαιώματος κρίσεων εκ δραχμῶν πέρα, δὲν λεμφάνται ω̄ δύναται.

Άλεξ. Μαγιαρίδης. Πάταρα. Στείλτε μας λεπτομερή καταλογού. Κ. Βασιλίδην. Ανάθεση. Εύρηκαντας οι αρχές βεβλήσκοτε στις τάσσουσες της θρησκείας την λογοδεσίκης έφεσιδας; Μα δεν δεν την καταφέρει η Γουασά. Μωσαΐδης. Μα δεν είναι διηγήμα το σταύλον «Άνεκτο». Είναια και ταύλη δηλ. Το διηγήμα πρέπει νόμιμη μάτια, οιωνιδώτας έπιασθαι. Δ. Λάμπρου. Σπάρτη. Το «Νηματωνίδης» δεν πετυχάνει. Γράμμα κοινού, στοιχ. χωρίς τένυν. Το διηγήμα πρέπει νόμιμη μάτια, οιωνιδώτας έπιασθαι. Ογκή όμως ομηρούσιον. Στήγων, καλοί εδώ κι' ζειν. Το ποιμάνας σας δηλιγόντες για τις σπλήνες μας και απίστεις το σταύλον «Άνεκτο». Μηλέαν. Το ποιμάνας σας δηλιγόντες για τις σπλήνες μας και απίστεις το σταύλον «Άνεκτο». Π. Μπογράκον. Μηλέαν. Το ποιμάνας σας δηλιγόντες για τις σπλήνες μας και απίστεις το σταύλον «Άνεκτο». Κ. Ραυτοπούλου. Κορινθόν. Το ποιμάνας σας δηλιγόντες για τις σπλήνες μας και απίστεις το σταύλον «Άνεκτο». Το γεγονός που τούτο το κατάλληλο ήταν προχειρό γραφίσιο. Έργεστε ακούνα των θα τα έκνωστε. Να μην τα έκνωσετε φίλε κύριε, γιατί δεν είναι προ τούτου κατάλληλο. Η ποιμάνας Σύρου μενένες «Υπαρ-

«Ένα παράδει μέσα στά βαθειά νερά, τού ή θάλασσα σύρει με τόν ταρσούν.

— Καζάνη — γερογιάνηρο, — στριγούντο τρενό πάσος του ε' απλουσθή λευκή σουά επί πλάτην του πατάμενη φυγέλιον γνωστής κάπαστο ευ-ευλογισά.

...Σέ λιγό ή θάλασσ' έποιλάθη γκύνης δεχίνης μέσ' εγρή γκαρδιά μου· ή αύρα μέσα, λέν· — τε πανώλα μου. Και τώρα κακό έχει πάρει· σέ λιγό γλύκευσες απ' την γανάτα ιον ...δέν τό κατάλαβα πού δεν δεχάθη.

Μήν βιαστεῖς λοιπόν νά δημογειύσετε τους σπίγους σας, τρινή γράφετες στην πόλην. Πάθα μπαρόλον. Βάθη τού έχουν. Παντού εύγαστοσύνες καταστρέψαν την Α. Β. Ενισθά. Δέν έργαστε πάντας, έχετε διόλη περιοδικά, άλλα διόλη σύλληρα περιοδικά. Πριν σας άποντασμασταί μάλιστα έβαστας την έπιοτλη σας και σε ποτούς. Μα κι' αστού την ίδια έννοια έθεγαν. Γιατί τώρα σάς άποντασμαστείστοι; Γιατί μάς έγινε θλιβείστοντας οι οδόβλεπνοι νεοεπελέγοντες, λέ τοι προσφοράς των. «Οποιος ξενίσαντος φυλάλην, οισούσιστος στρατούχορχο, σπεύσει να μητε παρασέρει, εγκώντα μια δικληπή πρεσβιτορία γι' αύτο». Αγοράσουσε χάρτη περιοδικυμάτως;

«Όγη, Ανάθεση, έποιλάθη, μήν βιαστεῖς είσον. Κι' θυμες ή εποιούσις μας γιλιωπαρεγγύεταις. Νά λοιπόν γυνή σας πασφέρουμε το διεκπειδούμενο. Κατ σείς Ρημώστε. Πολύ καλά... Δεν σας δόνουσες... Ας μείνω στην Εθνική Τράπεζα. «Οσο για την έλει τη θράση σαν την Ελλάδα, ήδη τον άνθρωπο του φοράται λουστρίνια. Εξ οθ και... Και οι ιακών. Ή μηρός διλόδια του ολού οι ουσιοπολίτες είναι λόρδοι γιατί φερούν τα καλά τους. Κυρίως διλόδιας λέγεται η σύζυγος του. Κυρίως, ένας διλόδιος θηλαδή με κολλαρά, όπως θυμείς. Κα τατσίκον.

Τό ποιηματάκι σας «Εφυγε» καλούσικο και δημοσιεύεται έδω:

«Εφυγε..., και κατάκλειστο τό παραθύρο μένει
η κάμαρά της σκοτεινή, άμιληρη, βυσθή,
Όπως άμιλτο, βουδό, και άδειο άπομενει
όταν πετάξῃ τό παντί τό έγρημα πλούσι.

Τώρα, τό παραθύρο της κλείστο σάνη άγνιψηκό
Ουμανόμα τήρη άγατη μου. Ουμανόμα, και πονώ
Σάν τό μικρό παιδί κι' έγρη λυποῦμαι και δακρύζω
«Οταν μια μέρος τό κλουνό τό βρήκης άδειανά.

Κ. Δενδρινόν. Τό διηγήμα σας δηλ καλό. Πρόχειρα και γρήγορα γράψαμε. Μήν γράφετε κι' από τις δυο πλευρές τού κρητού. Κ. Κολιάρης.
Ζάκυνθον. Οχι χρήσιμα. Εδηγοποιούμεν. Π. Β. Λ. α. ν. Ήμάρ-
κλειον. Γράφετε βρετάκα, καλά, μά αγνοείται, φαίνεται, την όργαντοντική νά πομέι, τού ρηγματισμός. Ποδό σφράξεις, ποδό χρειάζεται τοείλια, ποδό παπία στις ψευταπορίεσις κ.λ.π. κ.λ.π. Και η υπόθεσης ήγη τόσο έν-
διαρεύεται. Αν γανάρητο τριπάνιον. Τό διηγήμα μας... σπαραγμός καρβάλι! Ειμεθή ευτυχείς διέρχεταις δεν πρέπει νά χανουσται. Τό παραδίδουμε είτη την ημιοισοτήτα. Βέβαιοι διτή περφή, θα ψηφικήση, θα σπαράθη. Θα φλογηση, θ' ανάψη φωτείς και λατρείς.... Ίσσο:

ΓΟΝΕΙΣ ΥΙΟΚΤΟΝΟΙ

Δεν ένθυμούμει πιά ήμέρα, έπηγε μέ την πιό άγαπηνή μον φιλη στήν αρχοθάλασσα, και ποδ λέει.

— Πάμε και θά σας ίπαν μία πολύ θιλερή ιστορία, ποδ μοδ την είχε άφηγητή ή γιαγιά μου.

— Έγω έκαπαλαδα διτή ή ιστορία αντη θά είναι δρέσα και της είτη.

— «Αχ! ή πάμε πιό γρήγορα διά νά την μάθω διότι δάδυμον. Έπλουσάς πήσει παθήσαμε και άσχιστος νά μοδ διγήται.

— Μώλις ήτο ή γιαγιά μου 17 έπων—δρούσε νά μοδ λέει— είχε έναν έξαδεκτό 20 έπων δυναμέδευν Τάκηγ δ' οποίος ήτο πολύ παλός διά νούτο τόν δημητούσαν διό το χοιρό του, Ήτο τό πόνον καύση τών γερεών γονέων του.

— Ο Τάκης δέν μάθας τούς άλους νεαρούς τού χωριού συμπαθητός, όχρος, ξανθός, μέ πρόσωπον ενήρωμαν και ανάσταση. αέτην, απέτιει τρόπους δετε νά ςησορει την άγαπην και την συμπάθειαν δλλων.

— Ο Τάκης έμεγάλουσε μέσος την δρακαλία τών γονέων του με χάδια και φύλια.

— Πόσον γλυκεία ήτο ή φωτή του πολούδιο παι ξανθού σούδιαν παδίσιν; Ήτενερη δέ νά γάλη πολή έμορφα, σταν δέ έχαψε, οι θύλοι της επιληπτικής άντικον, οι χροικοί εκρότουν την άναπονητόν και ήσθιόντο το άγαλλισσαν μεσ' την ψυχήν των.

— «Αχ! τι ενυοφρα ποδ φύλι! έλεγαν

— «Αχ! τι εντυνής γονείς ποδ τό έχουν! έλεγαν ή γυναίκες.

— Ο Τάκης τονφερα και έσισθης ψυχή δέν δυνατόν νά αντιστάθη εις τά έδη τού τρελού έσωτος, και ήγάπησε παράφρα πολά κόρη δρέσα ή πονά διώντας και ανήγη τόν έσυνεπάλησης θερμός.

— Άπο τότε δι τάκης άρχισε να καλοπήγεται και νά δέξει ρόδα εις την κοινωνίδην του και τάργασην έφωτικά αύματα

— ήτο δρωτανέμόντος...

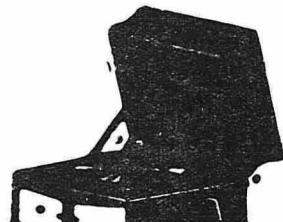
— Εγα ποδ δέν δηγάπτεις δέλ Ηλιος δέλ τό χορού ήτο στό ποδή μία μαρξά ήτο σταυτα- μένη απέξια δέλ τό σπιτι τού Τάκη, και στήν γιατού δέν δημογειύσαν τίποτε από πορά δάκνων και άδυρνοις εις δυνατούς γονείς του Τάκη τόν δημαλάζον τόν κατεψίλων γαι τόν δέθερον με τά θερμά δάκνων ποδ έχουν.

— Η Πηνελόπη ή έωσανέν τον παθέταν δέλ καρδίαν της το κατόληρης πόλας της. Τέλος ή δέλ έθρασσε διά τόν θερμόντοναν τίποτε από πορά δάκνων και άδυρνοις εις δυνατούς γονείς του Τάκη τόν δημαλάζον τόν κατεψίλων γαι τόν δέθερον με τά θερμά δάκνων ποδ έχουν.

— Η Πηνελόπη ή έωσανέν τον παθέταν δέλ καρδίαν της το κατόληρης πόλας της. Τέλος ή δέλ έθρασσε διά τόν θερμόντοναν τίποτε από πορά δάκνων και άδυρνοις εις δυνατούς γονείς του Τάκη τόν δημαλάζον τόν κατεψίλων γαι τόν δέθερον με τά θερμά δάκνων ποδ έχουν.

(Τό τέλος στό προσεχές)

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητό-τεορον μέσον εἰκαστούσε της μονωτικῆς

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησης με μηνιαίας δέσσεις παρά τη:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Αριστερού 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Φιλωνες 48

ΦΕΣΣΑΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγη Θερραίου 84

ΒΟΛΟΣ: Έμρες 111